

Datum 16 november 2011
Pagina 2/2

Taalbeleid

Uit reacties van verschillende kanten blijkt dat mijn artikel 'Herijkt taalbeleid voor dove kinderen' in Van Horen Zeggen onbedoeld leidt tot het beeld dat Kentalis niet meer wil investeren in een NGT aanbod voor dove kinderen.

Ik betreur ten zeerste dat dit beeld blijkbaar ontstaat, want dat is het laatste wat ik zou willen. Met deze korte reactie beoog ik de discussie hierover vanuit het door mij bedoelde perspectief verder te voeren. In het volgende nummer van Woord en Gebaar zal ik verder op de reacties op mijn artikel ingaan.

Ik heb vanuit mijn functie als hoogleraar op basis van wetenschappelijke inzichten een bijdrage willen leveren aan de discussie die binnen en buiten Kentalis al enige tijd gevoerd wordt over het taalbeleid voor dove kinderen die zeer vroeg (binnen het eerste levensjaar) geïmplanteed worden. Het artikel is niet bedoeld als een weergave van het formele taalbeleid van Kentalis. Ik ben van mening dat de discussie over het taalbeleid voortvarend gevoerd moet worden. De ontwikkelingen als gevolg van cochleaire implantatie en Passend Onderwijs vereisen dat. Blijkbaar heb ik in mijn artikel onvoldoende helder weten aan te geven dat een terugkeer naar het oralisme het laatste is wat mij daarbij voor ogen staat. Voor alle duidelijkheid, ik ben nog steeds groot voorstander van de inzet van de Nederlandse Gebarentaal in opvoeding en onderwijs. Ook vind ik dat slechthorende en dove kinderen van jongsafaan contacten moeten kunnen hebben met andere slechthorende en dove kinderen en volwassenen. Wat ik wel bepleit is dat we wat betreft de vorm van het aanbod van gebarentaal aan dove kinderen differentiëren. Met name voor veel vroeg geïmplanteerde dove kinderen zou dat aanbod qua vorm moeten veranderen.

Uiteraard ga ik hierover graag in gesprek.

Tot zover de reactie van Harry Knoors.

Met Harry Knoors heeft de Raad van Bestuur van Kentalis geconstateerd dat zijn artikel over taalbeleid in Van Horen Zeggen blijkbaar bij verschillende mensen de indruk heeft gewekt dat er in het taalbeleid van Kentalis geen plaats meer zou zijn voor de Nederlandse Gebarentaal. Met hem betreuren wij dat die indruk is ontstaan, want daar is geen enkele grond voor. Noch Kentalis, noch Harry Knoors willen een terugkeer naar het oralisme. Als Raad van Bestuur hechten wij er aan te benadrukken dat de Nederlandse Gebarentaal en de gemeenschap van dove mensen hecht verankerd zijn in het gedachtegoed van Kentalis.

Dat laat onverlet dat cochleaire implantatie en passend onderwijs een dialoog over het taalbeleid en over mogelijke wijzigingen daarin noodzakelijk maakt. De op wetenschappelijke inzichten gebaseerde bijdrage van Harry Knoors als hoogleraar ervaren wij als een belangrijke bijdrage aan die dialoog. Maar die dialoog moet wel verder en breder gevoerd worden. Niet voor niets hebben wij als Raad van Bestuur samen met Harry Knoors het initiatief genomen tot een Rondetafelbijeenkomst, waarvoor vertegenwoordigers uit de dovenwereld en van ouderorganisaties zijn uitgenodigd om samen met elkaar te spreken over de verdere vormgeving van het Taalbeleid. Wij vertrouwen erop dat deze dialoog zal leiden tot een taalbeleid voor dove kinderen dat draagvlak heeft bij velen en dat past bij de wensen van ouders en de mogelijkheden van kinderen in de huidige tijd.

Henk Bakker
Bas van den Dungen

Raad van Bestuur